

Tuin en Staal

Seringenstraat

Bij het begin van de Seringenstraat – of beter: aan het eind, waar ik begin – bewaakt een poes de ingang van een tuin, op de plek waar het lage muurtje afwezig is. Er heerst grote rust op deze koele zomeravond in juli. Een meneer, die iets in de vuilnisbak stouwt en twee meisjes op de fiets: het is alles dat zich beweegt in een half uur Seringen, afgezien dan van de poezen.

Het meest opvallende aan deze straat zijn de rijtjes van vier deuren, die telkens een groot deel van de gevel in beslag nemen: boven en beneden, links en rechts. Slechts aan één kant zijn er tuinen: twee soorten tuinen om precies te zijn, echte mooie en echte lelijke. Compromissen kent deze straat niet. Sommige tuinen zouden zo voorgedragen kunnen worden voor de ‘mooiste voortuin van Leiden’, kleurig en bloemrijk. Andere tuinen zijn simpele ontkenningen van ‘tuin’. Eén tuin bestaat uit een halfhoog houten hek, dat slechts het ‘niets’ omheint.

Een bewoner heeft zijn ‘chateau’ in de straat geparkeerd: klaar voor vertrek of net terug, dat blijkt nergens uit. Aan de overzijde, wat verderop, staat een ingepakt autootje: een hesje tegen het roesten? Halverwege, waar de hyacinten de seringen kruisen, ter hoogte van de ‘Femme Fatale’, zit een slinger in weg. Het voorkomt dat de weg al te gemakkelijk te overzien is. Een oneffenheid in het straatbeeld.

De nummers naast de deuren zijn van verschillende aard: sommige kennen een omlijstend motiefje, andere zijn zakelijk zoals het nummers betaamt. De bewoners van nummer 10 willen in ieder geval geen enkel misverstand laten bestaan over hun adres.

Aan het eind – of beter: aan het begin, waar ik eindig – staat de bouwkeet van de ‘meesters in totaalonderhoud’. De website intrigeert me:

www.sw.fm Als ik hem aanklik, dan blijkt dat SW een vernieuwde naam is voor de oude Schilderswacht. Maar waarvoor staat ‘fm’? De bouwkeet gaat vergezeld van een ‘Rent-a-toilet’. De nieuwe tijd is definitief doorgedrongen in de Seringenstraat.